ZBOROVÝ ČASOPIS

Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Kraľovany
ročník V. číslo 2. rok 2021

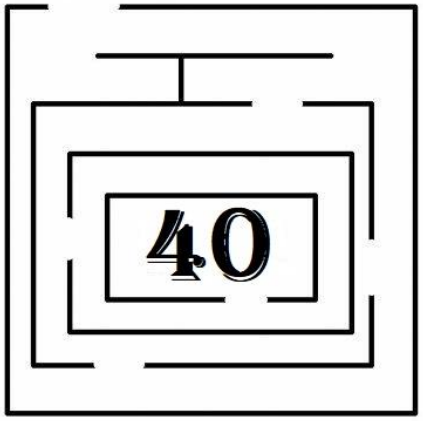

ŠTYRIDSAŤDŇOVÁ CESTA PÔSTU

SLOVO NA ÚVOD

Vaše oči práve čítajú prvé slová a prvé riadky nového čísla zborového časopisu Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Kraľovany, ktorý vychádza ako občasník.

Toto číslo je venované pôstnemu obdobiu. Pozrieme sa na pôst z historického, biblického i konfesionálneho pohľadu. Prinášame vám domáce pobožnosti na 1.-4. pôstnu nedeľu. Svoju dvojstránku si tu nájdu aj naši najmladší.

Veríme, že čítanie nášho časopisu vám bude obohatením.

DNES CHÁPEM

Od mladi mal som svoje plány,
keď o budúcich dňoch som snil,
však spoznal som: Pán života mi
tie plány často prekrížil.

To trápilo ma. Teda ozaj
čo činí Boh, to dobré je?
Mám veriť tomu vskutku, čo aj
sa maria moje nádeje?

Tak neraz som bol nespokojný,
ba na pokraji reptania:
Ach, prečo, prečo, Bože môj, mi
neplníš moje želania?

Keď ale teraz poobzriem sa
na cesty svojho života,
napokon v srdci mojom predsa
víťazí viery istota.

Dnes apoštolské chápem slová
- a pokoj cítim na duši –
že milujúcim Pána Boha
na dobro všetko poslúži.

(Ján Lacko)

PÔST

Okrem všeobecne známeho pojmu „kalendárny rok“ je v rámci cirkvi známy pojem „**cirkevný rok**“. Je rovnako dlhý ako ten kalendárny. Jeho začiatok však nie je v prvý januárový deň, ale cirkevný rok začína prvou adventnou nedeľou (advent – obdobie štyroch nedieľ pred Štedrým dňom).

Cirkevný rok sa delí na **slávnostnú** a **bezslávnostnú** polovicu.

Kým slávnostná sa delí na určité časti, **v bezslávnostnej** sa nachádza **niekoľko jednotlivých sviatkov** (Peter a Pavol, Majster Ján Hus, Cyril a Metod, Kajúca nedeľa, Poďakovanie za úrodu, Pamiatka posvätenia chrámu, Pamiatka reformácie, Pamiatka zosnulých).

Slávnostná polovica má v sebe **vianočný kruh, veľkonočný kruh a svätodušný kruh**. Počas vianočného kruhu, ktorému predchádza advent, si pripomíname narodenie Pána Ježiša. Počas veľkonočného kruhu, ktorému predchádza pôst, si pripomíname ukrižovanie, smrť a vzkriesenie Pána Ježiša. Počas svätodušného kruhu si pripomíname zoslanie Ducha svätého na učeníkov a význam Svätej Trojice.

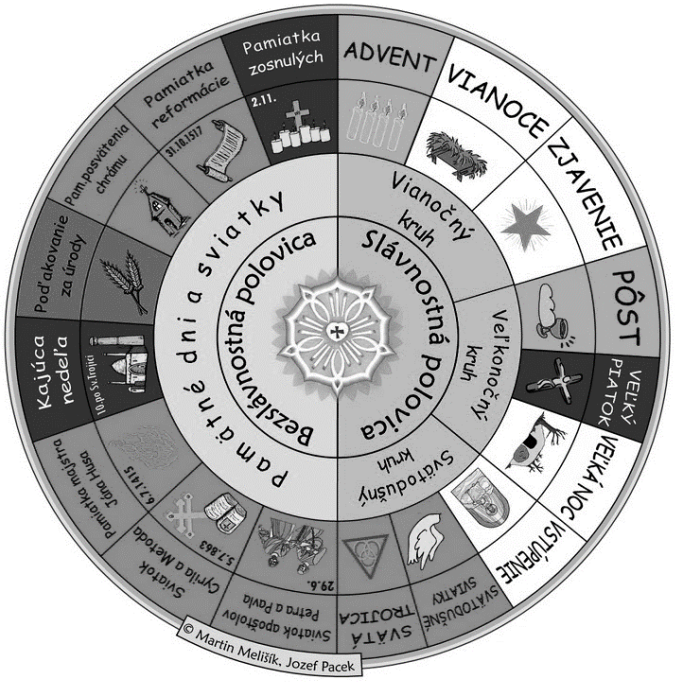

Teda **pôst** je obdobie pred veľkonočnými sviatkami. Keďže každý rok sa mení termín Veľkej noci (dôsledok slnovratu - prvá nedeľa po prvom splne po jarnej rovnodennosti), začiatok pôstu nemá stály dátum (ako napr. Štedrý večer 24.12.). Každoročne média riešia tiež nejednotnosť, či pôstne obdobie začína prvou pôstnou nedeľou alebo už stredou predtým, ktorá nesie názov popolcová. Preto niektorí počítajú dĺžku pôstu na **šesť pôstnych nedieľ** a niektorí hovoria o 40 dňoch (popolcová streda až veľkonočná nedeľa, pri tom nezapočítavajú práve tie pôstne nedele). Štyridsaťdňové trvanie pôstu pochádza už zo štvrtého storočia.

Prvé štyri nedele nemajú nejaký svoj špeciálny názov, ale piata sa nazýva Smrtná a šiesta Kvetná. Na Kvetnú nedeľu si pripomíname, ako Pán Ježiš pred svojou smrťou naposledy vstúpil do mesta Jeruzalem. Po Kvetnej nedeli je posledný týždeň pred samotnými veľkonočnými sviatkami, ktorý sa nazýva Veľký alebo Tichý. V jeho druhej polovici dostali dni svoj názov – Zelený štvrtok (posledná večera Pána Ježiša s učeníkmi), Veľký piatok (ukrižovanie Pána Ježiša), Biela sobota (hrobový odpočinok Pána Ježiša), Veľkonočná nedeľa – 1. slávnosť veľkonočná (vzkriesenie Pána Ježiša) a za tým nasleduje ešte Veľkonočný pondelok – 2. slávnosť veľkonočná (doznieva zvesť o vzkriesení).

Už sme pomenovali, čo je pôst, v ktorej časti roka sa nachádza, koľko trvá a ako sa delí. Povedzme si ešte, aký **význam** a aký prínos má pôst.
To obdobie by malo byť obdobím našej duchovnej prípravy na veľkonočné sviatky. Mali by sme dôkladnejšie poznávať seba, zhodnotiť svoj život, nami samými odhalené poklesky vyznať ako svoje hriechy a v pokore prosiť Pána Boha o odpustenie. A práve tam, v pokore, svoj život viac zamerať na Pána Boha, na svoj vzťah s Ním. Prehĺbiť svoju vieru.
V našej, evanjelickej cirkvi a. v., je kladený dôraz na vnútorný pôst ako duchovnú prípravu. Pôst telesný (zdržiavanie sa pokrmu) je ponechaný na dobrovoľnom zvážení každého.

Teda,
aký bude tvoj tohtoročný pôst?

DOMÁCA POBOŽNOSŤ
na 1. pôstnu nedeľu

Pieseň ES č. 112, 89, 85, 98

Evanjelium (Mt 4,1-11)
„Potom Duch vyviedol Ježiša na púšť, aby Ho diabol pokúšal. Keď sa štyridsať dní a štyridsať nocí bol postil, nakoniec vyhladol. Tu pristúpil pokušiteľ a povedal Mu: Ak si Syn Boží, povedz, nech sa z týchto kameňov stanú chleby! On však povedal: Napísané je: Nie samým chlebom bude človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z úst Božích. Nato vzal Ho diabol do svätého mesta, postavil Ho na okraj nástrešia chrámu a povedal Mu: Ak si Syn Boží, zhoď sa; veď je napísané: Anjelom svojim prikáže o Tebe a zachytia Ťa na ruky, aby si si nohu neurazil o kameň. Ježiš mu povedal: Opäť je napísané: Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha! A zase vzal Ho diabol na veľmi vysoký vrch, ukázal Mu všetky kráľovstvá sveta a ich slávu a povedal Mu: Toto všetko Ti dám, ak padneš a budeš sa mi klaňať. Tu mu povedal Ježiš: Odíď, satan, lebo je napísané: Pánovi, svojmu Bohu, budeš sa klaňať a len Jemu samému budeš slúžiť! Vtedy Ho diabol opustil, a hľa, pristúpili anjeli a posluhovali Mu.“

Modlitba
Vyznávam Ti dnes, Pane môj,
nie vždy počúvam ja hlas Tvoj,
nie vždy skúmam vôľu Tvoju
a podriaďujem tú moju.
Odpusť mi, prosím, po stý krát. Amen

Kázňový text (Mt 14,13)
„Keď to Ježiš počul, utiahol sa loďou na pusté miesto do samoty.“

Kázeň
Vidím na zemi stopy ľudských nôh. Malé urobené drobnými detskými nôžkami, ale aj veľké i veľmi veľké svedčiace o prítomnosti dospelých, mužov i žien. Sú jedni pri druhých. Rôznym smerom. Niektoré prvé už prešliapané ďalšími.
A vidím aj iné. Stopy jedného páru nôh. Stopy ďaleko od tých ostatných.

Tie posledné patria Pánovi Ježišovi. Opustili Ho ostatní? Vyhnali spomedzi seba? Odvrhli Ho? Nie. Odišiel sám. Nie preto, že by musel. Nie preto, že by Ho niekto k tomu donútil. Nie preto, že by Mu to bolo nariadené, prikázané. Odišiel od ostatných, lebo to tak chcel, lebo to tak cítil. Túžil byť chvíľu sám.

Keď premýšľame nad Pánom Ježišom, keď čítame o Ňom v Písme, vidíme Ho denne obklopeného ľuďmi. Dvanástimi, sedemdesiatimi i celými zástupmi mužov, žien a detí.
Vždy ochotného zotrvať v blízkosti druhých, vždy ochotného vypočuť, vždy ochotného povzbudiť, poradiť, napomenúť. Vždy pripraveného pokračovať v učení druhých, vždy pripraveného rozpovedať nové podobenstvo, vždy pripraveného podať vysvetlenie. Vždy bol pre iných – pre malých i veľkých, pre mužov i ženy, pre opustených, spoločnosťou odvrhnutých, pre neprijatých, nepochopených, pre zdravých i chorých, pre živých i mŕtvych. Pre každého. V ktorúkoľvek hodinu dňa i noci. Na ktoromkoľvek mieste.

Ale občas potreboval byť aj sám. Utiahnuť sa do samoty. Utiahnuť sa do ticha. Utriediť svoje pocity. Utriediť svoje myšlienky. V mysli sa vrátiť k prežitému, počutému, vypovedanému, videnému, vykonanému. Zhodnotiť, posúdiť. Nabrať novej sily pre ďalšie dni, pre ďalšie stretnutia, pre ďalšie plnenie svojho poslania. Bol Bohom s neobmedzenou mocou, silou, energiou, ale bol aj človekom, ktorý poznal aj únavu, aj smútok, aj chaotickú spleť myšlienok, aj nával citov, aj túžbu byť obklopený skutočnými priateľmi, rovnako ako aj túžbu byť sám.

Mať čas pre seba. Mať čas pre skúmanie seba. To je jedno z vysvetlení, prvé z vysvetlení, čo pôst je. Vstúpili sme do pôstneho obdobia. Do obdobia šiestich nedieľ, v ktorom sa máme duchovne pripraviť na prichádzajúce veľkonočné sviatky. Do obdobia, v ktorom sa máme pripraviť na udalosti, ktoré si v rámci sviatkov budeme pripomínať. Nasledujúce nedele sa v týchto domácich pobožnostiach budeme zaoberať tým, čo pre nás môže pôst znamenať. Akým časom pre nás môže, či má byť.

Teda dnes, ako prvé, vnímame, že **pôst** je, môže byť, či má byť pre nás **čas**om **pre** (skúmanie) **seba**.

Každý z nás žije v tom svojom víre života. S čiastočným právom o niektorých veciach nášho života rozhodnúť, ale s úplnou povinnosťou postaviť sa zoči-voči všetkému, čo nás postretne. Nesieme zodpovednosť za seba, za svoje rozhodnutia, za prácu svojich rúk, ale niekedy či stále, chtiac či nechtiac, nesieme bremeno zodpovednosti aj za iných. Kráčame vpred zdolávajúc prekážky. Kráčame vpred skúšajúc, koľko toho ešte zvládneme. Kráčame vpred...

A práve dnes sme vyzvaní, aby sme si počas pôstu popri všetkých tých našich povinnostiach, popri našej snahe, námahe, zodpovednosti, popri neustálom kolotoči starostlivosti o druhých, našli viac času na seba. Čas a miesto, kde vtedy povedú len tie jedni naše šľapaje.

Čas a miesto, kde sa budeme nerušene môcť nad sebou zamyslieť. Zhodnotiť to prežité, to vykonané, to vyslovené, to vypočuté, to videné. Porozmýšľať nad našimi hodnotami, nad našimi prioritami, nad smerovaním nášho života, nad zmyslom toho, čo robíme. Vo svetle pravdy vidieť naše vzťahy s najbližšími, so susedmi, priateľmi, spolužiakmi, kolegami, ale v tom istom svetle pravdy vidieť aj svoj vzťah k svojmu Bohu.
A aby sme pri tom skúmaní samého seba sa nestratili, zlý obraz o sebe nezískali, neupadli do depresie z vlastnej nedokonalosti alebo opačne v pýche samého seba na piedestál neposadili, obraz, ktorý uvidíme, obraz našej minulosti i prítomnosti, môžeme tam v tichu a samote porovnať s obrazom, ktorý vidíme v Biblii. A popritom sa samého seba pýtať: Či som podobný obrazu, na ktorý ma môj Pán stvoril? Či som v tom, čo som konal, podobný Jemu samotnému? Či by rozhodnutie, ktoré som urobil ja, urobil aj On? Či sa diala a deje pri mne Jeho vôľa? Či dokážem rovnakou láskou milovať, rovnakou obetavosťou slúžiť a rovnakou mierou odpúšťať ako On?

Každý z nás potrebuje byť obklopený ľuďmi, ktorí nás majú radi a ktorým na nás záleží, ale potrebujeme aj také chvíle, kedy budeme sami. Každý z nás sa má zo všetkých svojich síl snažiť, svedomito študovať a pracovať, ale potrebujeme aj také chvíle, kedy sa zastavíme a budeme skúmať samého seba. Pôstne obdobie je na to veľmi vhodným časom. A zvlášť tento rok, keď v snahe chrániť svoje zdravie a svoj život, sme vyzvaní tráviť čas vo svojich príbytkoch. Vnímajme tento čas – čas zákazu vychádzania a čas pôstu – ako Pánom Bohom darovanú príležitosť – miesto i čas – sa venovať aj samému sebe. Amen

Modlitba
Prosím, môj Pane, daj mi vnímať tohtoročné obdobie pôstu ako tebou darovaný čas. Pomôž mi, prosím, nájsť v ňom cestu k samému sebe. Vo svojich myšlienkach, vo svojich otázkach, v zrkadle Tvojho slova, v tichu a samote vidieť pravdu o sebe.
Amen

Modlitba Pánova
Otče náš, ktorý si v nebesiach! Posväť sa meno Tvoje! Príď kráľovstvo Tvoje! Buď vôľa Tvoja ako v nebi, tak i na zemi! Chlieb náš každodenný daj nám dnes! A odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame vinníkom svojim! I neuvoď nás do pokušenia! Ale zbav nás zlého! Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc, i sláva naveky. Sláva Bohu: Otcu, Synu i Duchu Svätému, ako bola na počiatku, i teraz, i vždy, i na veky vekov. Amen.

Požehnanie
Milosť Božia so všetkými vami. Amen

PÔST v BIBLII

Z Biblie, Božieho slova, sa dozvedáme, že sám **Pán Boh ustanovil pôst**. Bol **spojený so zdržiavaním sa pokrmov a s modlitbami.**

V Starej zmluve bol pôst vnímaný ako verejný čin jednotlivca alebo väčšej skupiny v zmysle:

1. spôsob prípravy na niečo
Pred vojenským ťažením kráľ Jóšafát vyhlásil pôst. (2 Kron 20)
Ester prosí, aby sa ľudia postili, a tak prosili o milosť Božiu, keď chcela predstúpiť pred kráľa. (Ester 4)

2. pri pokání zdôraznenie pokory pred Bohom
Ľud sa postil vtedy, keď si uvedomil, že sa spreneveril Bohu uctievaním modiel a chcel sa vrátiť k svojmu Bohu. (1 Sam 7)
Dokonca aj kráľ Acháb sa postil a tak sa kajal pred Pánom Bohom. (1 Kráľ 21)
V čase babylonského zajatia ľud činil pokánie a zhromaždili sa na pôst oblečení vo vrecovine. (Neh 9)

3. prejav trúchlenia
Objavuje sa po smrti kráľa Saula (2 Sam 1)

V Novej zmluve bol pôst vnímaný ako **znak a symbol obrátenia sa k Bohu**, ktoré sa uskutočňuje **v skrytosti, v tichosti, v pokore**.
Sám Pán Ježiš k tomu vyzýval:
„A keď sa postíte, nebuďte zamračení ako pokrytci. Znetvorujú si tvár, aby ľudia videli, že sa postia. Veru, hovorím vám: Už dostali svoju odmenu. Keď sa ty postíš, pomaž si hlavu a umy si tvár, aby nie ľudia zbadali, že sa postíš, ale tvoj Otec, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti. “ (Mt 6)
V evanjeliách nachádzame svedectvo o štyridsaťdňovom pôste Pána Ježiša (Mt 4), ale aj niekoľko Jeho výziev, aby sa Jeho nasledovníci postili.
Pôst je spomínaný aj v knihe Skutky apoštolov ako prax, ktorú dodržiavali veriaci v prvotnej cirkvi. Pri dôležitých rozhodnutiach sa veriaci v cirkevných zboroch modlili a postili. Tieto slová potvrdzuje aj nebiblický starokresťanský spis Didache. Neskôr kresťania dodržiavali aj konkrétne pôstne dni.

DOMÁCA POBOŽNOSŤ
na 2. pôstnu nedeľu

Pieseň ES č. 97, 86, 92, 113

Evanjelium (Lk 22,39-46)
„Potom (Ježiš) vyšiel a poberal sa podľa obyčaje na Olivový vrch; nasledovali Ho aj učeníci. Keď prišiel na miesto, povedal im: Modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Sám sa však vzdialil od nich tak ďaleko, ako dohodí človek kameňom, padol na kolená a takto sa modlil: Otče, ak chceš, odvráť odo mňa tento kalich; avšak nech sa stane nie moja vôľa, ale Tvoja. Tu sa Mu ukázal anjel z neba a posilňoval Ho. A On v smrteľnej úzkosti modlil sa ešte horlivejšie. I vystúpil Mu pot ako kropaje krvi, ktoré stekajú na zem. Keď vstal od modlitby a prišiel k učeníkom, našiel ich spať, unavených zármutkom, a povedal im: Čo spíte? Vstaňte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia.“

Modlitba
Na kolenách prosím, drahý Pane,
nech sa Tvoja vôľa so mnou stane.
Nauč ma, prosím, v tichu počúvať
otvorené srdce pre Teba mať. Amen

Kázňový text (2 Moj 34,1-4)
„Hospodin riekol Mojžišovi: Vyteš si dve kamenné dosky, podobné prvým; na dosky napíšem slová, ktoré boli na prvých doskách, ktoré si rozbil; buď pripravený na ráno. Ráno vystúp na vrch Sinaj a tam na končiari vrchu sa postav predo mňa. Nikto nech nevychádza s tebou a nikto nech sa neukáže na celom vrchu; ani ovca, ani dobytok nech sa nepasú naproti vrchu. A on si vytesal dve kamenné dosky, ako boli prvé; keď Mojžiš včasráno vstal, vystúpil na vrch Sinaj, ako mu prikázal Hospodin, a vzal do rúk dve kamenné dosky.“

Kázeň
Potrebujem sa s tebou stretnúť. Potrebujem sa s tebou rozprávať. Potrebujem ti niečo dôležité povedať, niečo vysvetliť. Urob si, prosím, pre mňa čas. Tak, aby si sa mohol venovať iba mne. Tak, aby si v tej chvíli nerozmýšľal nad inými povinnosťami. Tak, aby si sa úplne sústredil na moje slová. Tak, aby ťa nik a nič nerozptyľovalo. Tak, aby si nič iné popritom nerobil. Je to dôležité. Pre teba i pre mňa je dôležité, aby sme sa stretli, aby sme sa porozprávali, aby si ma vypočul. Prosím, stretnime sa. Len my dvaja. Bez svedkov. Bez iných očí a uší...

Prihovoril sa Pán Boh Mojžišovi. A nie raz.
Prihovoril sa mu v podobe ohnivého kra, keď pásol stádo. Vtedy mu povedal, že si ho vybral za vodcu izraelského národa. Mal ho vyviesť z Egypta a doviesť do Pánom Bohom vyhliadnutej krajiny. Prihovoril sa mu, keď Mojžiš zápasil s pochybnosťami, či skutočne je on ten správny pre tú úlohu. Prihovoril sa mu, keď mu dával pokyny, ako vyjednávať s faraónom. Prihovoril sa mu pred každou ranou, ktorú zosielal na Egypt. Prihováral sa mu počas celého putovania púšťou, keď riešili bezpečnosť, hlad, smäd zvereného ľudu, ale aj keď riešili stále opakujúce sa sťažnosti.
A Pán Boh sa prihovoril Mojžišovi aj vtedy, keď cestou prišiel so zvereným národom k vrchu Sinaj. Pán Boh sa chcel s Mojžišom opäť stretnúť, opäť rozprávať. Osamote, v tichu, vo všetkej sústredenosti. Chcel totiž Mojžišovi povedať a odovzdať niečo veľmi dôležité. Dôležité nielen pre neho, ale pre celý národ. Dokonca bolo to niečo, čo malo zostať ako dedičstvo pre ďalšie generácie. Vzácnosť, poklad, pomoc do každého času, do každého problému. Dve kamenné tabule a na nich napísaných desať Božích prikázaní.
Z Písma vieme, že boli písané na dvakrát. Tie prvé padli ako obeť Mojžišovho hnevu – rozbil ich, keď videl „náhradného boha“, ktorého si zverený izraelský ľud vyrobil, kým on tváril čas so svojím Bohom na vrchu Sinaj, kým počúval Boží hlas, kým prijímal tú vzácnosť. Preto ho Pán Boh aj po druhý krát pozval, aby zažil ten jedinečný čas v blízkosti svojho Boha.

Bratia a sestry, pôstne obdobie, ktoré práve prežívame, nás pozýva vnímať **pôst** ako **čas pre Pána Boha**. Jedinečný čas. Minulú nedeľu sme počuli výzvu, aby bol pôst pre nás časom skúmania samého seba a dnes sa posúvame ďalej. Sme pozvaní svoj pohľad upriamiť na svojho Boha.

On aj nám hovorí, tak ako vtedy Mojžišovi: Potrebujem sa s tebou stretnúť. A nielen raz. Potrebujem sa s tebou pravidelne stretávať. Záleží mi na tebe a len vtedy, keď budeme v pravidelnom kontakte, môže sa náš vzťah prehlbovať. Veď ani milujúca matka sa neprihovorí svojmu dieťaťu len raz za život, raz za týždeň, raz za deň. Pán Boh pozýva každého z nás, aby sme si vo víre svojho života, svojich povinnosti, starostí a zodpovednosti našli čas pre Neho.
Pán Boh hovorí: Urob si, prosím, pre mňa čas. Tak, aby si sa mohol venovať iba mne. Tak, aby si v tej chvíli nerozmýšľal nad inými povinnosťami. Tak, aby si sa úplne sústredil na moje slová. Tak, aby ťa nik a nič nerozptyľovalo. Tak, aby si nič iné popritom nerobil. Pán Boh prosí o náš čas a našu pozornosť. Prosí, aby sme si našli chvíľu, v ktorú naozaj nebudeme ani fyzicky a ani v mysli riešiť niečo iné. Veď

ani my nemáme radi, keď sa potrebujeme s niekým porozprávať o dôležitých veciach, keď sa potrebujeme niekomu vyrozprávať a on popritom robí niečo iné (upratuje, varí, pozerá televíziu, číta), do rozhovoru sa zapája neprítomným pohmkávaním a prikyvovaním hlavy, či nervózne sleduje plynúci čas. Darovať niekomu, darovať Bohu celú svoju pozornosť, znamená prejaviť mu svoj záujem o spoločnú chvíľu, o spoločný rozhovor.
Pán Boh hovorí: Urob si pre mňa čas. Potrebujem sa s tebou rozprávať a potrebuješ to aj ty. Či si to priznáš alebo nie. Taká je pravda. Potrebuješ počuť, že je tu niekto, že som tu ja, ktorému na tebe záleží, ktorý mám skutočný záujem o teba. Viem, čo prežívaš. Viem, ako sa cítiš. Poznám to, čo ti urobí radosť, ale viem aj, nad čím sa trápiš. Poznám ťa. Poznám ťa lepšie ako ktokoľvek z ľudí tvojho okolia. Som ti na blízku. Som v tvojej blízkosti každý deň. Kam ty ideš, idem i ja. Čo ty prežívaš, to prežívam i ja. Keď sa raduješ, radujem sa s tebou. Keď smútiš, tvoj smútok zasahuje aj mňa. Som ti pripravený kedykoľvek pomôcť, poradiť, byť oporou. Som ochotný čokoľvek spraviť pre tvoje dobro. Preto niekedy som k tebe aj prísny, aj ťa napomínam, aj ťa karhám, aj ťa trestám. Lebo mi na tebe skutočne záleží. A nechcem rozprávať len ja. Rád si vypočujem aj teba. Nájdi si čas pre mňa a pokojne hovor o tom, čo prežívaš, o tom, čo cítiš, o tom, ako veci vnímaš ty. Neváhaj, som tvojím milujúcim nebeským Otcom. Pre teba si nájdem čas kedykoľvek. S tebou sa rád stretnem kedykoľvek. Teba si rád vypočujem kedykoľvek a tak isto kedykoľvek ti rád poviem o tom, aký si pre mňa vzácny, aká si pre mňa vzácna a aké je dôležité na náš vzťah nezabudnúť.

Bratia a sestry, pôst je časom aj pre Pána Boha. Prajem vám, aby aj ten váš pôst bol taký – prežitý v Božej blízkosti. Lebo iba tam zistíme pravdu, čo môžeme a máme urobiť so svojím životom. Amen

Modlitba
Pane môj, ďakujem Ti, že sa mi prihováraš a pozývaš ma tráviť čas s Tebou. Prosím Ťa, daj mi každý deň vnímať, že nič nie je také jedinečné a obohacujúce ako chvíľa v Tvojej blízkosti. Amen

Modlitba Pánova

Požehnanie
Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca. Amen

PÔST za HRANICAMI NAŠEJ CIRKVI

Pôst ako obdobie duchovnej prípravy pred veľkonočnými sviatkami poznajú všetky kresťanské cirkvi.

Rímsko-katolícka cirkev
Za začiatok pôstu pokladá Popolcovú stredu. Sú známe aj jej iné názvy: Škaredá streda, Krivá streda, Popolec, Popolečná.
Názov „Popolcová streda“ pochádza zo zvyku páliť palmy či bahniatka z Kvetnej nedele z minulého roka. Takto získaný popol sa používa pri bohoslužbe Popolcovej stredy, kedy sú veriaci poznačení popolom na čelo. Popol je znamením pokánia pred Pánom Bohom.
Je dňom prísneho telesného pôstu, ktorý dovoľuje najesť sa raz denne, pričom sa treba vyhnúť mäsitému pokrmu.
Zvykom bývalo podávať kyslomliečne polievky, rybu, obilninové kaše alebo cestoviny, tie najčastejšie s makom. Pred varením, hneď ráno, sa všetok riad v kuchyni musel vydrhnúť popolom, aby ho zbavili masti, ktorou oplývali fašiangové jedlá. Ľudia sa v tento deň obliekli do smútočného, jednoduchého odevu bez výrazného zdobenia, prípadne do starých šiat, ktoré pokladali za kajúci odev.
Pri počítaní dĺžky pôstneho obdobia hovoria o 40 dňoch (Popolcová streda – Veľkonočná nedeľa), ale pôstne nedele do pôstu nerátajú.

Grécko-katolícka cirkev a pravoslávna cirkev
V týchto cirkvách pri počítaní dĺžky pôstneho obdobia vynechávajú nielen nedele, ale aj soboty, preto sa u nich pôst začína ešte o pár dní skôr, slávnostnou večierňou na Syropôstnu nedeľu.

V nekresťanských cirkvách, ktoré nepoznajú vieru v Pána Ježiša Krista, je pôst viazaný na ich učenie pre dosiahnutie istého cieľa so zdržiavaním sa pokrmu.

Islam
Pôst (ramadán) patrí medzi piatich pilierov islamu. Moslimovia sa postia 30 dní. Počas tejto doby veriaci nesmú jesť, piť, fajčiť alebo zažiť nejaký pôžitok od východu Slnka až po jeho západ. Cieľom je, rovnako ako pri kresťanskom pôste, telesné a duševné očistenie, zdržiavanie sa materiálnych vecí, viac času by mali venovať zamýšľaniu, modlitbe, odpusteniu a opusteniu zlých myšlienok.

Budhizmus pozná niekoľko pôstov.

DOMÁCA POBOŽNOSŤ
na 3. pôstnu nedeľu

Pieseň ES č. 106, 96, 117, 114

Evanjelium (Lk 10,30-35)
„Išiel jeden človek z Jeruzalema dolu do Jericha a padol lotrom do rúk. Tí ho ozbíjali, doráňali, zanechali polomŕtveho a odišli. Náhodou išiel touto cestou kňaz, a keď ho videl, obišiel ho. Podobne i levíta, keď prišiel na to miesto a videl ho, obišiel ho. Prišiel však k nemu pocestný Samaritán, a vidiac ho zľutoval sa nad ním, pristúpil k nemu, obviazal mu rany, nalial do nich olej a víno, vyložil ho na svoje hoviadko, zaniesol do hostinca a opatroval ho. Potom na druhý deň vybral dva denáre, dal hostinskému a povedal: Opatruj ho, a ak by si viac vynaložil na neho, zaplatím ti, až sa vrátim.“

Modlitba
Dal si mi, Bože, žitia čas,
dal si v živote mnoho krás.
Dal si srdce, by milovalo,
pre druhých sa obetovalo.
Nauč ma, prosím, Pane môj,
aký má byť život môj. Amen

Kázňový text (Lk 10,30.33)
„Išiel jeden človek z Jeruzalema dolu do Jericha a padol lotrom do rúk. Prišiel však k nemu pocestný Samaritán, a vidiac ho zľutoval sa nad ním.“

Kázeň
Vedome i podvedome si veci plánujeme. Dopredu premýšľame, čo chceme stihnúť urobiť v tomto dni, v tomto týždni, mesiaci, roku. Občas sa v našej kuchyni okrem nákupného zoznamu objaví lístok, na ktorom mám napísané, čo ešte v tom dni alebo v tom týždni treba urobiť. Možno je to tak aj u vás a aj vy poznáte ten dobrý pocit, keď z toho zoznamu vyčiarknete poslednú urobenú či vybavenú vec. Ale niekedy jednoducho do toho niečo príde a môj zoznam, môj plán, moja túžba musia ísť bokom.

Ktovie, aký plán so začatým dňom mal Samaritán, ktorý jedného dňa išiel po ceste medzi Jeruzalemom a Jerichom. Možno sa vracal z ciest domov a ponáhľal sa, aby tam rýchlo prišiel. Aby bol čím skôr pri svojej rodine, aby mohol objať svoju manželku a svoje deti, pozdraviť otca, matku. Možno sa ponáhľal, aby sa mohol postarať o svoje hospodárstvo, stáda a možno vinice. Možno to bolo inak. Možno išiel z domu. Možno smeroval za prácou a cestou premýšľal, čo všetko ho tam ešte čaká. Nevieme...

Ale s istotou vieme, že jeho plány sa zmenili, keď sa rozhodol poskytnúť pomoc. Úplne cudziemu, úplne neznámemu, doráňanému, takmer mŕtvemu mužovi. A nielen sa pristavil pri ňom, skontroloval pulz, reakcie, zranenia. Nielen chvíľu tam počkal, kým okolo pôjde niekto ochotnejší, študovanejší. On prišiel k nemu, ošetril ho na mieste, zobral ho so sebou do zrejme najbližšieho hostinca a opatroval ho tam v ten deň. A na druhý deň, keď už musel odísť, požiadal hostinského, aby sa postaral o toho zraneného muža na jeho účet. V Biblii čítame:
„Potom na druhý deň vybral dva denáre, dal hostinskému a povedal: Opatruj ho, a ak by si viac vynaložil na neho, zaplatím ti, až sa vrátim.“

Nie vždy sme nadšení z toho, keď musíme zmeniť svoje plány. Nie vždy sa vieme stotožniť s tým, keď niekto zasiahne do nášho harmonogramu dňa. Ale sú také dôvody, kedy urobiť zmenu, zanechať pôvodný plán, je to najlepšie, čo sme mohli urobiť. Možno nám to prinesie len chvíľkový chaos, ale pre iného to môže byť pomoc v poslednej chvíli.

Už sme si v prvé dve nedele tohtoročného pôstu hovorili, že pôst má byť časom aj pre seba a časom aj pre Pána Boha. Dnes k tomu pridáme tretiu definíciu pôstu. **Pôst** je, môže byť, či má byť **čas**om aj **pre blížneho**.

Časom, kedy sa úprimne, ochotne, nezištne budeme viac zaujímať o druhých ľudí. Nielen o blízkych, domácich, pokrvných príbuzných, ale aj o tých ostatných. O ľudí, ktorí žijú za „hranicami“ našej rodiny. O ľudí, ktorých nepredstavuješ ako svojich priateľov. O ľudí, s ktorými občas slovo-dve prehodíš. O ľudí, ktorí sa ti možno ledva a možno málokedy odzdravia. Je tak veľa ľudí v tvojom okolí, ktorých by si si mohol, mal v tomto období viac všímať.
Premýšľaš, že si to nikdy pre nikoho mimo tvojej rodiny neurobil, že to teraz bude vyzerať zvláštne, že to tvoje okolie určite nepochopí a neprijme? Neváhaj, aj keď tvoja úprimne ponúknutá láska môže trochu zaskočiť tvoje okolie, keď si získa dôveru, určite poteší.

Ale určite to neodkladaj na inokedy, na neskôr. Pán Boh, ktorý ťa povoláva, aby si aj takto využil pôstny čas, ťa určite pošle na správne miesto, k správnym ľuďom, v správnom čase.

Premýšľaš, čo vlastne by si mal tomu človeku povedať, čo by si mohol pre neho urobiť? Dôveruj Bohu, On sa aj o toto postará. Dá ti správne nápady a správne slová vloží do tvojich úst.

Možno začni jednoduchou úprimne myslenou otázkou, na ktorú skutočne chceš počuť odpoveď: Ako sa máš? Čo máš nové? Je niečo, čo môžem pre teba urobiť? Bez toho, aby si premýšľal, či pre teba niekedy ten človek alebo nejaký iný človek niečo urobil. Bez toho, aby si premýšľal, že pri najbližšej príležitosti mu túto svoju láskavosť pripomenieš. Bez toho, aby si čakal, čo ti za to tvoje láskavé gesto teraz dá.

Maj otvorené oči, uši a srdce pre potreby druhých. Maj ruky a nohy v pohotovosti prejaviť svoju ochotu a obetavosť. Nikdy nevieš, kedy a kde ťa Pán Boh pošle, kedy a kde ťa bude niekto potrebovať.

Byť tu aj pre druhých. Preukázať svoj záujem. Preukázať svoju ochotu. To je výzva, pred ktorú si postavený dnes. Neváhaj! Je to len maličkosť, ktorou môžeš čiastočne „splatiť“ všetko to, čo pre teba z lásky urobil a robí Pán Boh. Nezabúdaj, tá tvoja maličkosť môže byť pre toho láskou obdarovaného tým najväčším bohatstvom. Amen

Modlitba
Ďakujem Ti, môj Pane, za Tvoju veľkú lásku, ktorou ma obklopuješ každý deň. Ďakujem Ti, za malé i veľké dary, ktorými mi dokazuješ, že si blízko mňa. Prosím Ťa, nauč ma milovať rovnakou láskou, nauč ma prejavovať rovnakú blízkosť, nauč ma slúžiť s rovnakou obetavosťou. Amen

Modlitba Pánova

Požehnanie
Láska Božia nech spája nás. Amen

PRÍBEH

O hľadaní človeka

V istých novinách sa objavil takýto oznam:

Hľadá sa človek, jeden z troch miliárd. Výška a vonkajší vzhľad nie sú podstatné. Bankové konto a značka auta sú bezvýznamné. Čaká naň zaujímavá práca.

Požiadavky sú neľudské:
viac počúvať než hovoriť, mať viac porozumenia než pohotovosti k súdeniu,
viac pomáhať než obviňovať.

Hľadá sa človeka.
Za vďačnosť nezodpovedáme. Ak sa cítiš schopný na túto prácu, prihlás sa, prosím, ako najrýchlejšie vieš u najbližšieho blížneho. Ten sa iste poteší.

(Z knihy O kázni a dáždnikoch)

,,Najhoršou chorobou nie je malomocenstvo alebo tuberkulóza, ale vedomie, že som nikomu nepotrebný, nikým nemilovaný, všetkými opustený.“

(autor: Matka Tereza z Kalkaty)

DOMÁCA POBOŽNOSŤ
na 4. pôstnu nedeľu

Pieseň ES č. 95, 111, 105, 87

Starozmluvný text (2 Sam 12,1-7a)
„Hospodin poslal Nátana k Dávidovi. Keď prišiel k nemu, povedal: V istom meste boli dvaja mužovia; jeden bol bohatý, druhý bol chudobný. Bohatý mal veľmi mnoho oviec a dobytka. Chudobný však nemal nič, iba jedinú malú ovečku, ktorú si kúpil; choval ju a vyrástla pri ňom s jeho deťmi. Jedávala z jeho skyvy chleba, píjavala z jeho pohára a spávala v jeho lone, akoby mu bola dcérou. K bohatému človeku prišiel pocestný; ale ľúto mu bolo vziať zo svojich oviec alebo zo svojho dobytka, aby niečo pripravil pocestnému, ktorý prišiel k nemu, ale vzal ovečku chudobného človeka, a tú pripravil mužovi, ktorý prišiel k nemu. Vtedy Dávid náramne vzbĺkol hnevom proti tomu mužovi a povedal Nátanovi: Akože žije Hospodin, muž, ktorý to urobil, zasluhuje smrť! Ovečku nahradí štvornásobne, pretože to spáchal a nemal zľutovania. Nato Nátan povedal: Ty si ten muž!“

Modlitba
Vyznávam, Kriste, hriechy moje
a chybné rozhodnutia svoje,
vyznávam, že som zlyhal neraz,
Teba i blížnych sklamal storáz.
Zmiluj sa, prosím, nadomnou,
maj, Pane, zľutovania so mnou. Amen

Kázňový text (Ž 51,1-6.9.12-14.17)
„Zmiluj sa nado mnou, Bože, podľa svojej milosti! Pre svoje veľké milosrdenstvo zahlaď moje priestupky! Dokonale ma obmy z mojej viny, očisť ma od môjho hriechu! Lebo som si vedomý svojich priestupkov a hriech môj predo mnou je stále. Proti Tebe samému som zhrešil, páchal som, čo je zlé v Tvojich očiach. Izopom zbav ma hriechu, a ja budem čistý, umy ma, belší budem ako sneh! Srdce čisté stvor mi, ó Bože, a obnov vo mne ducha pevného! Od svojej tváre nezavrhni ma a svojho svätého Ducha mi neodnímaj! Navráť mi radosť z Tvojej pomoci a duchom poslušnosti podopri ma! Ó Pane, Ty mi otvor pery, nech moje ústa Tvoju chválu zvestujú.“

Kázeň
Kráčam cestou. Už nejaký ten čas a nejaký ďalší je ešte predomnou. Tá cesta má byť dlhá štyridsať dní. Kráčajúc som zistila, že je na nej niekoľko zastávok. Konkrétne šesť. Teraz stojím na štvrtej z nich. Prvá niesla názov „čas pre seba“, druhá bola pomenovaná „čas pre Boha“, na tretej sa objavilo „čas pre blížneho“. Čo ma čaká tu? Obzerám sa okolo seba, hľadám nejaké označenie. A už vidím... Napísané je „čas pre pokánie“.

Drahí bratia a sestry, pôstne obdobie, ktoré prežívame, tá štyridsaťdňová cesta, po ktorej kráčame, má byť nielen časom pre seba, nielen časom pre Pána Boha, nielen časom pre blížneho. **Pôst** je aj veľmi príhodným **čas**om **pre pokánie**. Naše, úprimné, v srdci a mysli prežité pokánie.

Je zaujímavým zážitkom vstúpiť do miestnosti zrkadiel. Do miestnosti, kde sú tie zrkadlá na všetkých stenách poukladané tesne vedľa seba. Človek obzerajúc sa vôkol seba pochopí, že v tej miestnosti nie je možné niečo na sebe ukryť. Nie je možné sa nejako otočiť, aby niečo nebolo viditeľné. Vždy sa na tej lesklej ploche ukáže verný obraz originálu a to ešte skôr, ako si to uvedomíme.

Ešte skôr ako si to uvedomíme, ešte skôr ako pokus o pokrytectvo urobíme, je pred Pánom Bohom odhalený náš hriech, naše zlyhanie, chyba, ktorej sme sa vedome či nevedome dopustili. Nie je možné pred Ním čokoľvek skryť, nie je možné pred Ním čokoľvek zatajiť.

O tom sa presvedčil aj kráľ Dávid. Myslel si, že pod rúškom tajomstva navždy zostane jeho túžba po vydatej žene Batšebe, ktorej napokon podľahol a dopustil sa cudzoložstva. Myslel si, že pod tým istým rúškom tajomstva zostane jeho podiel viny na smrti Batšebinho manžela, ktorého dal na bojovom poli postaviť do prvej línie. Myslel si, že nikto o tom nevedel, že nikto to nevidel, nikto o tom nepočul. Možno bolo mnoho takých ľudí. Možno niektorí aj v blízkosti kráľa nevedeli o tom, čo sa udialo. Ale Pán Boh medzi nich nepatril. On videl žiadostivosť Dávida, On videl spaľujúcu túžbu, ktorá opantala Dávidove srdce, On videl hriech, ktorého sa dopustil, On videl ďalší, ktorý pôvodný prevýšil.

Ľahko by nám bolo teraz kričať na Dávida s Hospodinom a prorokom Nátanom: Ty si ten muž! Ty si ten muž, ktorý sa previnil, ktorý zlyhal. Ty si ten, ktorého hriech Pán Boh v plnosti odhalil a iste i potrestá.
Ale my radšej skúmajme samých seba. Či nekráčame po ceste hriechu s kráľom Dávidom, či si neberieme cudzie zarovno s ním, či nezarmucujeme svojho Boha spolu s ním.

Skúmajme svoje myšlienky, skúmajme svoje slová, skúmajme svoje názory, postoje, skúmajme svoje skutky. Premýšľajme nad vypovedaným i zamlčaným, premýšľajme nad vykonaným i nevykonaným.
Pozrime sa na svoje vzťahy. Ten s tvojím manželom, s tvojou manželkou. Ten s tvojím priateľom, s priateľkou. Pozrime sa na svoj vzťah s otcom, matkou. Na vzťah s bratom, sestrou. Aký je tvoj vzťah s tvojimi deťmi, s tvojimi vnúčatami? Akým si kolegom a spolužiakom? Akým si susedom a priateľom? Akým si človekom, kresťanom, občanom?
Je dôležité vidieť pravdu o sebe a vedieť si ju priznať.

Keď svoj život, svoje konanie, svoje rozhodnutia v zrkadle pravdy videl kráľ Dávid, pochopil jednu dôležitú vec. Musí niečo so sebou urobiť. Musí s tým prestať. Musí zmeniť svoj život. Kde začal? V pokání. V pokore volal k svojmu Bohu, vyznal svoje hriechy a prosil o milosť Božiu, prosil o odpustenie.

Ak si, drahý brat, pozrel, ak si, drahá sestra, pozrela do pomyselného zrkadla pravdy a objavila si svoje zlyhania, svoje omyly, svoje chybné rozhodnutia, ak si uvidela to, v čom si ty zhrešila voči svojmu Bohu a svojim blížnym, vyznaj v pokore svoje hriechy Pánu Bohu, pros Ho o odpustenie a o silu svoj život zmeniť, svoje chyby napraviť.

Teraz je na to ten správny čas. Teraz je čas pokánia. Je to jeden zo spôsobov, ako sa pripraviť na prichádzajúce veľkonočné sviatky. Nikdy nebude ľahší tvoj krok na tej štyridsaťdňovej ceste, ako keď ti hriechy odpustí a Kristovou krvou obmyje milostivý Boh.

Neváhaj a spolu s kráľom Dávidom v pokornej **modlitbe** volaj:
Zmiluj sa nado mnou, Bože, podľa svojej milosti! Pre svoje veľké milosrdenstvo zahlaď moje priestupky! Dokonale ma obmy z mojej viny, očisť ma od môjho hriechu! Lebo som si vedomý svojich priestupkov a hriech môj predo mnou je stále. Proti Tebe samému som zhrešil, páchal som, čo je zlé v Tvojich očiach. Srdce čisté stvor mi, ó Bože, a obnov vo mne ducha pevného! Od svojej tváre nezavrhni ma a svojho svätého Ducha mi neodnímaj! Navráť mi radosť z Tvojej pomoci a duchom poslušnosti podopri ma! Ó Pane, Ty mi otvor pery, nech moje ústa Tvoju chválu zvestujú. Amen

Modlitba Pánova

Požehnanie
Nech vás milostivý Boh obklopí svojou milosťou. Amen

Kľakám si k Tvojím nohám,
každý deň v modlitbe k Tebe volám.
Požehnaj mi toľko sily,
aby mi pomohla zdolať moje omyly.
Požehnaj mi studnicu viery,
aby všetci okolo vedeli,
že bolesť veľkú v srdci mám,
napriek tomu si priznávam,
že o to väčšiu lásku k Tebe, Bože mám.
Požehnaj mi more trpezlivosti,
padám a zmietam sa v slabosti,
v slabosti duše i tela,
lebo mám pri sebe nepriateľa,
ktorý mi do mysle vlieva
nepokoj, strach a obavu.
Požehnaj mi nekonečnú lásku,
lásku materinskú i tú nebeskú,
ktorá roztopí zatvrdnuté srdcia
a privedie ma do zabudnutia.
Amen

autor:
Pánu Bohu známa sestra
z nášho cirkevného zboru

OKIENKO PRE DETI

Milí naši kamaráti, keď si s rodičmi prečítate domácu pobožnosť, urobte si aktivitu, ktorá je určená na tú konkrétnu nedeľu.

1. **pôstna nedeľa**
   Ktorá cesta dovedie Pána Ježiša na miesto, kde bude sám?

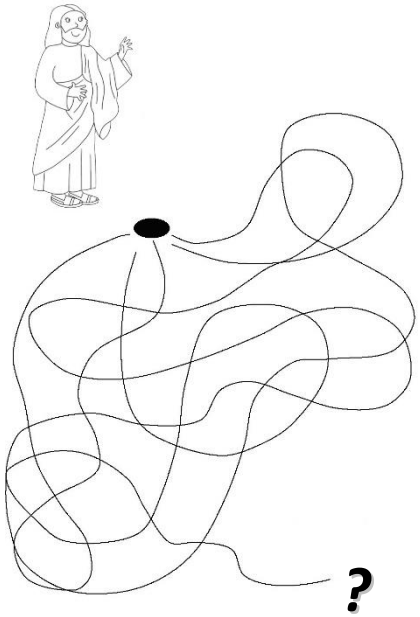

2. **pôstna nedeľa**
   Dokresli do Mojžišových rúk dva kamenné tabule, ktoré mu dal Pán Boh.

3. **pôstna nedeľa**
   Vyfarbi len tie obrázky, kde sa deti správajú správne.

4. **pôstna nedeľa**
   Spoj čísla od č. 1-35.

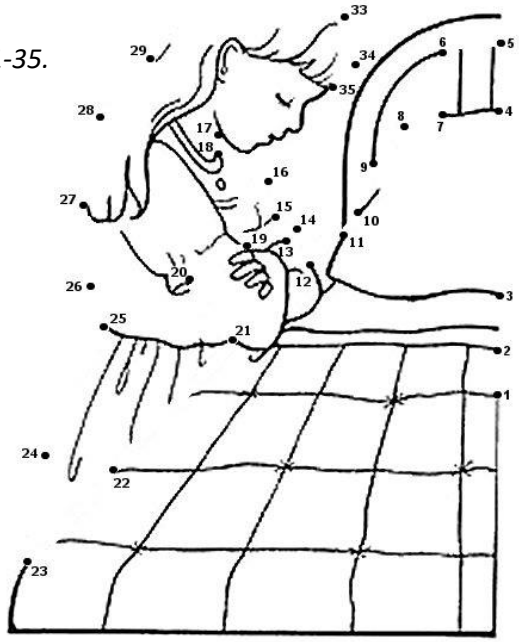

Drahí bratia a sestry,
dávame do vašej pozornosti duchovné vysielania v médiách.

Večerná pobožnosť	**každá streda**	**17.30 hod.**	**rádio Regina**
Služby Božie (CZ Veličná)	**28. február**	**9.05 hod.**	**rádio Slovensko**

V dňoch 15.2.-31.3.2021 prebieha elektronické **sčítanie obyvateľov**.
Keďže sa farský úrad ocitol v karanténe, nateraz vám nemôžeme poskytnúť pomoc s vypĺňaním. Neváhajte však požiadať o pomoc niekoho mladšieho a technicky spôsobilejšieho vo svojom okolí.
Opätovne upozorňujeme, že pri poslednom sčítaní sa stalo aj v našej obci, že pri značení náboženského vyznania došlo k zámene názvu cirkvi. Správny názov: Evanjelická cirkev augsburského vyznania na Slovensku (evanjelická).

Ďakujeme všetkým vám, ktorí ste v uplynulom období svojim milodarom alebo zaplatením cirkevného príspevku (v hotovosti alebo na b. účet IBAN SK55 0900 0000 00 0321415303) podporili náš cirkevný zbor.

P Ô S T

je
čas pre seba,
čas pre Pána Boha,
čas pre blížneho,
čas pre pokánie.

Prajeme vám,
aby ste prežili
požehnaný pôstny čas.